

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

Narratio longa & vtilis de Simone Conuerso de Alna, eius[ue] prophetijs,
cap. 33

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Non est diu, quòd monachus quidam peccatum quoddam grauissimum confessus est Priori suo, sed cuius fuerit generis idem peccatum ignoro: quem cum Prior, secundum consuetudinem, remittere vellet ad Abbatem, non acquieuit. Prior verò, cum pondus auditi peccati solus portare nequiret, & monachus eius consilio minùs acquiesceret, ex nimia animi mœstitia, corpore tabescere cœpit. Intelligens hoc per Spiritum sanctum frater Simon de Alna Conuersus, bene mihi notus, dixit Priori: Domine quid habetis, vt quid sic mercescitis? respondente illo: Tristis sum; ait Simon: Nolite turbati, causam trititiae vestrae bene noui, in breui Dominus vos consolabitur. Accedensq; ad monachum dixit, quare non confiteris peccatum tuum Abbati tuo? Deus mihi reuelauit illud, & si non fueris confessus debito modo, ego te prodam. Ille Conuersi sanctitatem non ignorans, magis ex timore quàm ex deuotione, peccatum Abbati confessus est, & Prior ab angustia liberatus est. **A POLLONIVS**: Videtur mihi vir iste spiritum habere prophetiae, **CÆSARIUS**: Reuera habet spiritum prophetiae, si tamen adhuc viuit, sicut ex sequentibus cognosces. Notarius quidam Romanae curiae, cum eundem Simonem ex multo remotione didicisset spiritum habere prophetiae, desiderio videndi eum, ab Vrbe venit in Alna monasterium, volens illo praesente peccata sua confiteri, sperans ab eo corrigi, si aliquid omitteret; animari, si minùs plenè diceret. Quem cum non inuenisset in abbacia, ductus est in grangiam eiusdem cœnobij, quae Celenies vocatur, in qua ille magister erat. Quem mox vt frater Simon respexit, causam aduentus eius intellexit, & ait: Domine expectate me hîc; ego enim ibo pro negotio domus meae ad talè locum, & cù rediero, paratus vobis ero ad omne vestram voluntatè. Inuit & redijt, & cù à clerici ore didicisset, quod tamè ignorauit, misit ad monasterium, petès sibi trāsmitteri confessorem discretum. Cui, cum praesente cōuerso, idè

*De F. 5.
monis de
Alna spi-
ritu pro-
phetia.*

fo, idem clericus peccata sua satis deuotè confitetur, & in diuersis locis aliqua per obliuionem transfili-
ret, quædam etiam propter erubescenciam minùs in-
tegraliter cum suis circumstantiis exprimeret, inter-
rumpens eius confessionem iã dictus Simon ait: Qua-
re hæc & hæc peccata subticetis? Ista in tali loco ex le-
uitate, nulla ex necessitate fecistis; ubiq; eum corri-
gens, ita vt valde miraretur, & cū Regina Austri me-
diam partem gratiæ eius nō audisse fateretur. Rediēs 3 Reg. 10
verò ad urbem cum gaudio magno, per totā curiā in-
tantū suum prophetam magnificauit, vt dominus In-
nocentius Papa ad consilium suū generale illum vo-
caret, vocatūque de pluribus interrogaret, à quo tam
ipse quā cæteri Cardinales didicerunt experimento,
quòd spiritu polleret prophetico. Hæc mihi retulit
beata memoria Walterus de Birbach, monachus in
Hemmenrode, qui ei familiarissimus fuit, & plura de
illo recitare consuevit. Alio tempore, videns quādam
mulierculā peccatricem, hortabatur ad cōfessionem,
dicens: Confitere me audiente, quod cū fecisset, nō
finebat eam aliquid per obliuionē siue per erubescen-
tiā suppressere, ubiq; eius corrigēs cōfessionem, sicut
suprà dictum est de clerico Romano, ac si illam pec-
casse vidisset. A P O L L O N I V S: Considero in isto viro
quieuisse spiritum Elisæi, qui corpore absens, & spiri- 4 Reg. 5.
tu præsens, peccantē Giesi corripuit. CÆSAR. Nō alius
spiritus operatur in iustis veteris testamēti, atq; alius
in sanctis gratiæ, sed idē, diuidens singulis prout vult. 1. Cor. 12
A P O L L. Si nosti adhuc aliqua de hoc Conuerso, precor
vt edisseras mihi, quia magis videtur miraculosū oc-
cultæ cordiū nosse, & cogitationum secreta reuelare,
quā mortuos suscitare. CÆSAR. Verū quidem dicitis,
quia scire interiora hominis, solius est Dei, vnde Apo-
stol. Quis scit hominū, quæ sunt hominis, nisi spiritus 1. Cor. 27
hominis, qui in ipso est? Solus hic excluditur spiritus
diuinus, qui vbique est, & implet omnia, & cui ipse vo-
luerit reuelare. Tempore illo, quo dominus Conra-
dus, nunc Episcopus Portuenfis Cardinalis, noui-
tius fuit in Vilario, contigit fratrem Simonem cum
Walte-

Waltero monacho, nunc Abbate Vilariensi, & alijs quibusdam monachis & Conuersis ordinis nostri, in quadam Ecclesia seculari Missam audire. Infra canonicam verò eiusdem missæ vidit idem Simon spiritum iam dicti Conradi, corpore satis à se remoti, coram se stare, & coronam auream in capite gestare. Vidit & cogitationes cordis eius atque orationes, in quibus tunc versabatur in Vilario. Finita missa, secretè locutus est Waltero, dicens: Cùm videritis nonnum Conradum nouitium Vilariensem, dicite ei, vt caueat sibi, quia huiusmodi tentationes patietur hoc anno; tales enim cogitationes talésq; orationes iã habuit in missa, & sciatis quia magna persona erit in ordine. Postea, cùm idem Walterus vidisset nouitium, cœpit per ambages illū interrogare, quid infra missas soleret orare, quidve cogitare: respondente illo, sic & sic orare consueui: adjecit; Rogo etiam, vt dicatis mihi, quæ fuerit oratio qualisve cogitatio vestra die illa dominica infra Missam. Cui cùm diceret nouitius: Cur tā diligenter inuestigatis de cogitationibus meis? respondit: Dicite mihi, quod quæro, & ego vobis postea causam exponam. Tunc recitās ei nouitius per ordinem, quid orauerit vel cogitauerit infra missam illam, in magnum eum vertit stuporem, quia nec in vno verbo discrepauit a verbis fratris Simon; mox ei insinuans quid de illo viderit, simul & modum tentationis, monuit, vt cautus esset, ne fortè sub specie boni à diabolo deciperetur. Mira res: cùm satis idem nouitius admonitus satisque præmunitus esset, non tamen euadere potuit tentationem prædictam, quin satis ab illa eodem anno vexaretur. Quàm sublimis persona factus sit postea, non solum in Ordine, sed & in Ecclesia, nouimus omnes. Primò Prior factus est in Villaria, & deinde ibidem electus est in Abbatem; postea in Abbatem Clareuallis; deinde promotus in Abbatem Cisterciensem. Nec in illo gradu stare potuit, sed à Domino Honorio Papa vocatus est in Cardinalem & Episcopum Portuensem. Quid adhuc futurum sit de illo, ignoramus.

mus. Die quadam, cum idem Simon in choro Vilariē-
 si staret inter ceteros Conuersos, Conuersus quidam
 Euergildus nomine, frater carnalis, beatæ memoriæ,
 Vlrici eiusdem domus monachi, ex opposito eius stās,
 cœpit in eo scandalizari, & dicere in corde suo: Non
 videtur mihi talis esse Conuersus iste, sicut ab omni-
 bus prædicatur; neque ea quæ dicit, spiritu dicere pro-
 phetico, sed tantum conijciendo, & cœpit eum despi-
 cere. Mox finita hora, assumpto Vlrico monacho, cœ-
 pit ei per ordinem replicare, quæ ille tractauerat in
 corde suo, dicēs: Monete fratrem vestrū, ne de cetero
 tam insipienter gratiā Dei in alijs iudicet, ne fortē ex
 hoc vindictam sentiat. Quod cum fecisset, expauit E-
 uergildus, discens experimento, quod alijs narranti-
 bus credere non potuit de illo. Horum autem quæ di-
 cta sunt, testis est dominus Walterus Abbas Vilarien-
 sis, cuius superius feci mentionem, à cuius ore ea au-
 diui. **APOLLONIVS:** Stupēda sunt quæ dicis. **CÆSARIVS:**
 Vix elapsi sunt anni quatuor, quod dominus Simon,
 nunc Abbas Fomacēsis, tunc Prior ibidem, locum no-
 strum visitans, eundem venerabilem Conuersum secū
 duxit, nec tamen, ut astitimō, ipso Conuerso petente;
 quamdiu apud nos fuit, quis esset, dicere noluit: cui
 quædam secreta, apud nos correctione digna, diuini-
 tus sunt reuelata, quæ recedēs ipse cuidam seniorum
 nostrorum indicauit, & ipse nobis, quæ postea vera
 esse comperimus. Eodem tempore veniēs Coloniam,
 cum in monasterio sanctæ Dei genitricis Mariæ ad
 orationem staret, sororesq; psallere audiret, ingemi-
 stens ait: Heu quod in omni collegio harum sancti-
 monialiū nec vna est de adultis, quæ charitatem ha-
 beat, id est, quæ sit sine peccato mortali. Hoc eū nosse
 per spiritum præscientiæ, non solum ex præcedētibus,
 sed & ex subsequētib; cognosces. Descendens cum
 prædicto Simone Priore frater Simon ad partes infe-
 riores, simul venerunt ad dominam Mithildam de
 *Sunthusen, matronam valde honestam ac deuotam, * al.
 quæ diu illum desiderauerat videre, eo quod multa *Smiez-*
 audisset de eo; sedensq; iuxta eam per interpretem *hansen.*

gitationes cordis eius ei reuelauit, ita vt plurimum miraretur tantam in homine gratiam. Hæc ab eiusdem matronæ ore audiui: Verè, inquit, Domine, ipse mihi dixit quæcumque cogitauit. Anno præterito, cum dominus Engelbertus Archiepiscopus Coloniensis Decanum Hermannum, & Godescalcum eius concanonicum, direxisset ad curiam Romanam, pro absolutio-
ne crucis, & inuenissent eundem Simonem in quadam grangia, sciscitanti sunt ab eo de processu negotij: sicut eis euenit, ita de eis prophetauit: Nunciij, inquit, Episcopi parum in curia proficient, monachus bene negotium suum expediet: vtrumque rei exitus comprobauit: nam illi, imperfecto negotio reuersi sunt: monachus verò noster, quem cum eis misimus, ibi obtinuit quòd voluit. Sunt adhuc alia multa & magna Conuersi huius opera, quæ ad meam notitiam non peruenerunt, ex quibus tamen quædam audiui, quæ scribere nolui, eo quod relata minus bene recinuerim. Satius duxi etiam verà subtrahere, quàm falsà scribere.

APOLLONIUS: Miror si vir talis ac tantus aliquas pertrulerit tentationes? **CÆSARIUS:** Sicut audiui a quodam eius familiari, ita eum vexabat, & fortè adhuc vexare non cessat, spiritus fornicationis per incentiuam carnis, vt dicere possit cum Apostolo: Ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ, angelus satanæ, qui me colaphizet: Dicitur tamen adhuc corpore esse virgo; à pueritia enim in Alna nutritus, pecora eiusdem monasterij paut; deinde factus Conuersus, adeò profecit, vt cuiusdam grangie magister efficeretur; qui bene ac fideliter administrans exteriora, sicut bonus ac fidelis dispensator, dona meruit interiora. **APOLLONIUS:** Vtiam haberent omnes Confessores Conuersi huius spiritum, quia tunc confitentes nullum eis, siue per erubescerentiam, siue per ignorantiam, possent subtrahere peccatum. **CÆSARIUS:** Licet multis Confessoribus desit spiritus prophetiæ, inest tamen plurimis spiritus sapientiæ atque prudentiæ, per quem defectus ille suppleatur. **APOLLONIUS:** Dic quæso, prodest

1. Co. 12

prodest aliquem peccata confiteri, retenta voluntate peccandi?

CAPVT XXXIII.

CÆSARIVS.

MODICVM prodest, quia Deus non projicit iniquitatem, nisi homo prius malam proiciat voluntatem: qua proiecta, sequitur quod dicit propheta Michas: Deponet omnes iniquitates nostras, & projiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Iubemur enim per Prophetam Ezechielē, longē projicere iniquitates nostras, non iuxta nos ponere, sicut illi faciunt, qui ante pascha peccata sua per confessionem, vt eis videtur, deponūt, & mox post octauam resumunt: Longē, inquit, projicite iniquitates vestras. APOLLONIVS: Estne melius sic confiteri quam omnino tacere? CÆSARIVS: Melius, id est, vtilius est cū voluntate iterū peccandi confiteri, quā tacere. APOLLONIVS: Quare? CÆSARIVS: Quia peccator in confessione à confessore per pœnam, quæ peccato debetur, terretur, admonetur, & instruitur; & fit nonnunquam, vt tam verbis quā exemplis, ab illo edoctus, ad se reuertatur, & de sua peruersa voluntate cōteratur. Quod si confessor iustus est, & pro confitente orat, Deus aliquādo illum pro meritis eius illuminat. Vides quātus sit fructus in cōfessione? APOLLONIVS: Video & gaudeo, atque de his exempla requiro. CÆSARIVS: Quod quis à confessore territus, peccandi voluntatem deserat, exemplum hoc te doceat.

CAPVT XXXV.

QUIDAM veniens ad cōfessionem, cuidam sacerdoti discreto confessus est illi peccata quædam criminalia: admonitus ab eo, vt peccata confessa desereret, deserta desereret, & de reliquo emendatius viueret, respondit: Confiteri possum, sed peccata dimittere non possum. Sacerdos hoc audito, pœnitentiam illi iniungere recusauit. Oblatus est ei ab illo nūmus, quem quidem sacerdos recepit, sed in recedētis terga eūdem cum clamore proiecit, dicēs: Pecunia tua regem sit in perditionem. Ille verò, tam de verbo

K 2

quam